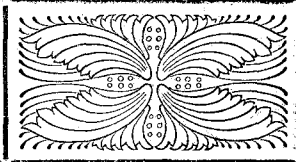

ESPECTACLES

Musicals

La Unió Lliberal

El diumenge passat, aital com estava anunciat i amb una grossa entrada — els socis de les seccions de la casa tenien entrada lliure —, tingué lloc en aquest teatre el concert vocal que executaren la gran actriu Mary de la C. Callao, la tiple lleugera Guadalupe Giménez i el tenor Marius Arnaldi, acompanyats al piano pel jove mestre del Orfeó Granollerí En Aureli Font.

La circumstància d'ésser un concert variat i prou llarc i la qualitat de les obres que en ell s'hi executaren permet fer un resum de les qualitats de cada artista, puix que les obres es prestaren a lluir les respectives facultats. Per tant, devem dir, en primer lloc, que l'artista ja coneguda del nostre públic, la mezzo-soprano senyoreta Callao, qui no fa pas molt temps ens delectà en el mateix local amb la partitura de l'òpera «Carmen» i al Casino amb un selecte concert, estigué sublim en la interpretació de totes les obres del programa, d'un modo especialíssim en totes les noves cançons catalanes del mestre Cassadó, que són senzillament hermoses i que es vegé obligada a repetir-ne algunes, davant de la insistència en els aplaudiments de la nombrosa concurrència.

Segonament, la tiple senyoreta Giménez, cantà amb veu ben timbrada i força voluntat i amor les seves partitures, essent de notar que és una artista que promet. Sobressortí en la difícil composició «El flauto mágico» de Mozart, que va haver de repetir.

Darrerament, el tenor Arnaldi, qui posseeix una bonica veu, és un aprenent de cantant. No matitza; no dona expressió al cant; no se li veu ni se li sent l'ànima. Qualques composicions que interpretà, eixien de sa gola, insípides, sense color i, per dir-ho amb franquesa catalana, amb poca-solta artística. Per aquestes raons no fou gaire aplaudit.

El mestre Font, acompanyant als artistes estigué admirable. Llàstima que el

piano de La Unió Lliberal (una societat tant important) sigui una miqueta més que una vella caldera. Senyors de la Junta: voleu dir que es pot fer un concert selecte, amb aquest piano? Pobre mestre, l'amic Font! Còm va suar!

Esportives

LAWN-TENNIS

En el Granollers Lawn-Tennis Club (situat en el Principal Park) s'han jugat alguns partits de tennis que, per la justesa i precisió amb que jugaren els concorrents, poden en justícia qualificar-se de notables.

Cal remarcar que feren gala de la seva agilitat i domini, en l'aristocràtic joc, les gentils i escaients senyoretas: Lluïsa Serra, Assumpció Romaguera, Angelina Pujol, Pepita Farràs, Carolina Parera, Anna Fages, Conxa Romaguera, Conxa Margarit, Eulària Pagés, Angelina Carrera i Margarida Parellada.

Els simpàtics tennismens que lluitaren per a l'assoliment del triomf i els resultats dels partits foren els següents:

Individuals: Josep Torrents venç a Marià Serra per 6 :: 3 — Arbitre: Lluís Romaguera.

Parelles: Josep Serra i Andreu Plañart vencen a Joan Pons i Antò Carbó per 9 :: 7 — Arbitre: Marià Serra.

Americana: Antò Carbó i Joan Valldepérez vencen a Josep Serra per 9 :: 7 — Arbitre: Josep Torrents.

Individuals: Marià Serra venç a Lluís Romaguera per 6 :: 1 — Arbitre: Josep Torrents. — Josep Torrents venç a Josep Herreiros per 6 :: 0 — Arbitre: Marià Serra.

Parelles: Marià Serra i Josep Torrents vencen a Lluís Romaguera i Josep Serra per 6 :: 1 — Arbitre: Joan Pons.

Demés dels citats jugadors també jugaren els joves Esteve Garrell, Miquel Josep, Manuel Boyero, Josep Alajarín i Antò Montañà.

Pot notar-se, per les anteriors xifres, que els nostres sportmens van progres-

sant en el domini de la raqueta i coneixement del difícil i elegant joc.

A tots els adreçem la nostre entusiasta felicitació, esperant admirar sovint la agilitat i prestesa dels esmentats jugadors.

J. T.

FUTBOL

El primer equip del Granollers anà a Vich on jugà un partit amb l'equip Marià Ausà. El camp fou incapàs per a inquirir-hi la gentada que va aplegar-s'hi; presentava un aspecte brillantíssim. Al sortir els jugadors, el públic esclatà en forts aplaudiments.

En començar el partit, es noten grans desitjos en els del Marià per a sortir guanyadors, cosa difícil d'aconseguir en un partit amb un «team» formidable com l'equip contrari.

Els nostres, davant les embestides dels vigatans, volen imposar-se; però llurs esforços no poden evitar, en una falla de en Guàrdia, que en Creixell marqués el primer gol de la tarda d'un xut fenomenal. Aquest *tanto* és rebut amb una grandiosa ovació, que semblava talment que s'ensorrés el Camp.

Els granollerins, picats de l'amor propi, demostren el què valen atacant ardidament els dominis de l'Ausa i no tarden molt en conquerir l'empat per mitjà d'en Pous i Arenas, rematat per en Juanola. L'ovació va ésser també de les que es recorden.

Empatats llurs equips, el partit es desenrotlla en mig d'un entusiasme indescriptible, multiplicant-se llurs equipiers per a contrarrestar-se. Apesar de la ferma defensa, els de Vich no poden evitar un segon *tanto* d'en Gendra (II) fet en magnífica combinació amb en Ramiro; acabant-se poc després la primera part.

En la segona, els vigatans, cansats notablement per l'estorç fet en la primera, són dominats pels nostres, tirant-se un sens fi de corners que no entren per verdader miracle. També s'escapen varies voltes; però en Martí és prou per a aturar ell sol l'avenç contrari.

Quan ja érem a les acaballes, un nou gol, esplèndid, entrat per en Ramiro, re-

Olis i
Sabons

Barangé

Barcelona
Girona
Granollers

Telèfon 37